

Definice

Medicína založená na důkazu (Evidence-based medicine; EBM) bývá označována za **trend, hnutí, filozofii či metodologii**, a její počátek lze vysledovat v souvislosti s vydáním knihy významného britského epidemiologa A. L. Cochran (1909–1988) „*Effectiveness and Efficiency : Random Reflections on Health Services*“ [1] v Londýně v r. 1972, v níž se mj. uvádí, že lékařské povolání by mělo být podrobena velké kritice, protože v té době neexistovaly mezinárodní registry klinických, zejména randomizovaných kontrolovaných studií s ohledem na praktické uplatnění jejich výsledků ve zdravotnictví.

Termín *evidence based medicine* poprvé použil kanadský lékař a epidemiolog G. Guyatt [2] v roce 1991 a zdůraznil, že „*for the clinician, evidence-based medicine requires skills of literature retrieval, critical appraisal, and information synthesis. It also requires judgment of the applicability of evidence to the patient at hand and systematic approaches to make decisions when direct evidence is not available*“.

Z tohoto úryvku vyplývá, že jedním z nejdůležitějších elementů EBM je přístup k informačním zdrojům, schopnost práce s vyhledávacími systémy, získání relevantní informace a její následné kritické hodnocení předtím, než bude rozhodnuto o jejím použití v klinické praxi.

Pro potřeby kritické interpretace jsou k dispozici mezinárodní hodnotící nástroje; k nejrozšířenějším patří britský standard CASP (Critical Appraisal Skills Programme).
<http://www.phru.nhs.uk/pages/PHD/CASP.htm>

Citované zdroje:

[1] Cochrane AL. *Effectiveness and Efficiency : Random Reflections on Health Services*. Nuffield Trust: London. 1972, 1989. Royal Society Medical Press: London. Reprinted 1999, 2003, 2004.

[2] Guyatt GH., Evidence based medicine, *ACP Journal Club*. 1991; 114:A-16.